

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200937
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819200937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. II. XXXX/XX, XXX XX G. nad L., o zaplatenie sumy 5.678,55 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/59/2019 - 78 zo dňa 30.10.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.553,78 Eur s prísl.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 1.724,27,- Eur s prísl. zastavil. II. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.553,78,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.553,78,- Eur od 21.02.2019 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol. Napokon IV. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka; § 39, § 41, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, 54 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods.1, ods. 2, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.; §145 ods. 2, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanoveniami § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p..

3. Uviedol, že pôvodný veriteľ VÚB, a. s. prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding ako jeho zástupcu na základe plnej moci a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 10.06.2014 zmluvu, tak ako to vyplývalo zo Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro. Žalovaný požiadal o poskytnutie karty s úverovým rámcom 2.400,- Eur a výškou mesačnej splátky 80,- eur. Žalovaný podpisom tejto zmluvy vyhlásil, že pred jej podpisom sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

4. Z výpisu z Bankomatky Quatro prvoinštančný súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý úverový rámec 2.400,- Eur pri výške úrokovej sadzby 22,80 % ročne a konečný stav na karte ku dňu 31.01.2019 bol -5.678,55 Eur. Žalovaný realizoval posledný výber / platbu dňa 13.06.2015 a poslednú úhradu realizoval

dňa 09.11.2015 vo výške 160,- Eur. Celkovo výbermi žalovaný vyčerpal finančné prostriedky vo výške 7.653,96 Eur a zrealizoval úhrady vo výške 6.100,18 Eur.

5. Konštatoval, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

6. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto bolo potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

7. Poukázal aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

8. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi bola teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad bol v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

9. Nakoľko písomnými podaniami žalobca zobrať svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.724,27 Eur s príslušenstvom späť, súd v tejto časti konanie zastavil.

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru s úverovým rámcom 2.400,- Eur a s dohodnutou mesačnou splátkou úveru 80,- Eur. Jednotlivými výbermi žalovaný vyčerpal finančné prostriedky vo výške 7.653,96 Eur a v prospech žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) žalovaný uhradil sumu 6.100,18 Eur.

11. Uzatvorená úverová zmluva bola zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nebola vylúčená z pôsobnosti

citovaného zákona. Právny predchodca žalobcu bola právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytovala spotrebiteľské úvery a žalovaná bola spotrebiteľom, keďže bol fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu mala charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musela obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

12. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva uvádzala len výšku splátky 80,- Eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nebola splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva takisto neobsahovala povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je jedným z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

13. Okrem toho zmluva neobsahovala ani ďalší povinný údaj a to podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby bola uvedená iba v cenníku pôvodného veriteľa, čo podľa súdu prvej inštancie nebolo takéto určenie úrokovej sadzby dojednaním v súlade s uvedeným zákonom. Zmluva taktiež neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, na napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť.

14. Prvoinštančný súd poukázal aj na názor Krajského súdu v Prešove uznesenie zo dňa 21.05.2013 sp. zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30.000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojim úkonom.“ Ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.03.2014 alebo rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/60/2011 z 15.03.2011.

15. V žalobcom predloženom formulári absentoval aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvý krát priemernú hodnotu RPMN 29.04.2008, všetci veritelia boli podľa zákona povinní uvádzať tento údaj až od 29. júna 2008. Keďže úverová zmluva bola so žalovaným uzavretá 10.06.2014, bolo povinnosťou žalobcu tento údaj v zmluve uviesť.

16. Na základe uvedeného došiel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

17. Ďalej poznamenal, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň súdy judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku (v danom prípade drobným písmom uvedenú v predposlednom

odseku zmluvy) ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

18. Vyslovil názor, že spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

19. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade drobným písmom zmluvy nemohla prívodiť viazanosť obchodných podmienok zmluvy o úvere, prípadne cenníka.

20. Súd prvej inštancie sa taktiež zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 22,80 % ročne. Z internetovej stránky NBS sa preverovali úrokové miery podobného úveru v bankách a zistilo sa, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou v období od 1 do 5 rokov v 06/2014 činil úrok 12,61 % p.a. Bolo teda zrejme, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade neprevyšovala viac ako dvojnásobne mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

21. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 6.100,18 Eur, vyčerpal viac ako mu bolo zmluvou poskytnutých, a to v celkovej výške 7.653,96 Eur. Keďže predmetný úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov vo výške 1.553,78 Eur (7.653,96 Eur - 6.100,18 Eur), a čo do zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol.

22. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 5.678,55 Eur s príslušenstvom. Nakoľko zobral žalobca žalobu späť ešte pred prvým pojednávaním, predstavovala hodnota sporu sumu 3.954,28 Eur. Žalobca počas konania zobral žalobu čo do sumy 1.724,27 Eur s príslušenstvom späť. Žalobca bol teda úspešný v časti priznanej sumy súdom vo výške 1.553,78 Eur, čo predstavuje 39 % úspech. Vo zvyšnej časti 61 % bol úspešný žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 22 %.

23. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na článok 17 C.s.p., kde bol stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovaný trovy nežiadal priznať a nárok na náhradu trov konania zo spisu ani nevyplývali, trovy mu nepriznal.

24. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nedostatok finančných prostriedkov a vyhlásenie osobného bankrotu pri Centre právnej pomoci (CPP) - Humenné.

25. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý s odvolaním žalovaného nesúhlasil, pokladal ho za účelové, neopodstatnené a s chýbajúcou oporou v zákone i skutkovom stave. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v celom rozsahu.

26. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal v napadnutom rozsahu rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred, t.j. dňa 10.11.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

27. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

28. Podľa ust. § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o konkurze"), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevyhmáhatelnú (§ 166b).

29. Podľa ust. § 166a ods. 1 zákona o konkurze ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“)
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

30. Odvolací súd sa zaoberal v prvom rade odvolacou námietkou žalovaného, že na jeho majetok bol vyhlásený osobný bankrot. Odvolací súd zisťoval, či medzičasom skutočne došlo k vyhláseniu bankrotu na majetok žalovaného. Táto skutočnosť by v prípade, že by daná pohľadávka žalobcu bola uspokojovaná v konkurze a patrila do konkurznej podstaty, bola dôvodom na zastavenie konania podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z oznámenia Centra právnej pomoci, ako aj z registra úpadcov je zrejmé, že doposiaľ nebol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, pričom z vyjadrenia Centra právnej pomoci Humenné zo dňa 15.07.2020 vyplýva, že do dňa vydania rozhodnutia (06.12.2019) mu neboli známe dôvody, pre ktoré Okresný súd Prešov nevyhlásil konkurz alebo neurčil splátkový kalendár.

31. Podľa ust. §166 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, od 1. januára 2020 platí, že dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu alebo návrh na určenie splátkového kalendára iba vtedy, ak sa voči nemu vedie exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie; ak ide o návrh na vyhlásenie konkurzu, musí od vydania poverenia na vykonanie exekúcie alebo od začatia obdobného vykonávacieho konania uplynúť aspoň jeden rok.

32. Z vyjadrenia Centra právnej pomoci kancelária Humenné vyplýva, že žalovaný mal ku dňu podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vedené exekučné konanie č. 128EX 542/19 s dátumom udelenia poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.10.2019, teda podať návrh na vyhlásenie konkurzu bolo možné až 18.10.2020. Centrum právnej pomoci lustrovaním zistilo, že žalovaná osoba má vedené jedno exekučné konanie č. 128 EX 28/20 s dátumom udelenia poverenia na vykonanie exekúcie 20.01.2020, teda nie možné podať návrh na vyhlásenie konkurzu skôr než dňa 20.01.2021. Do dnešného dňa nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu - oddĺženia. Odvolacia námietka žalovaného, teda že bol vyhlásený na jeho majetok konkurz preto nie je dôvodná. Dôvodom na zamietnutie žaloby nie je ani zlá finančná situácia žalovaného. Preto ani táto odvolacia námietka neobstojí. Odvolací súd z obsahu odvolania vyvodil, že žalovaný podáva odvolanie iba čo do vyhovujúcej časti.

33. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.553,78 Eur s prísl. podľa ust. § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 257 C.s.p. Podľa názoru odvolacieho súdu na strane žalovaného existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Tak ako bolo uvedené vyššie, z oznámenia Centra právnej pomoci vyplýva, že žalovanému bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný zároveň sám tvrdí, že má zlú finančnú situáciu. Rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2019. Žalovaný mal ku dňu podania žiadosti vedené exekučné konanie č. 128Ex 542/19 a ku dňu 09.06.2020 exekučné konanie č. 128Ex 28/2020 s dátumom udelenia poverenia na vykonanie exekúcie dňa 20.012020. Žalovaný mal zároveň nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, ktoré

mu neboli priznané z dôvodu, že si ich neuplatnil a ani mu žiadne zo spisu nevyplývali. Preto odvolací súd považoval za spravodlivé stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).